

РЕШЕНИЕ

№ 22142

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5974** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) – [населено място] срещу решение № 2202/10.05.2024г. постановено по АНД № 13365/2023г. по описа на СРС, НО, 10 състав с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 8336/11.09.2023 г., издадено от Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол”, Агенция “Пътна инфраструктура”, с което за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП), вр. чл. 7, ал. 1, т.5, буква „в“, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл.53, ал.1, т. 2, предл. 2 от Закона за пътищата на А. Й. К. е

наложена „глоба” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева. Касационното основание, което се сочи, е нарушение на закона. Поддържа се, че районният съд неправилно е приел, че нарушението не е доказано от обективна страна и че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в несъответствие между правната квалификация и словесното описание на нарушението и неправилна правна квалификация и непосочване на съставомерно изпълнително деяние. В тази връзка са коментирани установените обстоятелства по делото и събраните доказателства и въз основа на тях се обосновава, че е осъществено виновно административното нарушение и че липсват съществени процесуални нарушения. По изложените съображения се прави искане съдът да отмени решението и да остави в сила наказателното постановление.

Ответникът – А. Й. К., редовно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище моли съда да остави без уважение касационната жалба и да потвърди обжалваното решение. Претендира разноски.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата. Счита, че решението на СРС следва да бъде отменено, а наказателното постановление – потвърдено.

Административен съд – София-град, XXIV - касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

С решението СРС е отменил наказателно постановление № 8336/11.09.2023 г., издадено от Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа”, дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол”, Агенция “Пътна инфраструктура”, с което за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а”, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП), вр. чл. 7, ал. 1, т.5, буква „в”, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл.53, ал.1, т. 2, предл. 2 от Закона за пътищата на А. Й. К. е наложена „глоба” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

За да постанови този резултат районният съд е приел от фактическа страна следното: На 11.08.2023г. около 12:00 часа, на територията на [населено място], на републикански път А-2, Автомагистрала (АМ) „Х.“, км. 0+200, с посока от [населено място] към [населено място], А. Й. К. управлявал ППС „М. 4141 К Актрос“ с рег. [рег.номер на МПС] и технически допустима максимална маса - 41 000, с допустима максимална маса на състав от превозни средства - 40 000, с маса на превозното средство - 30860, с четири оси, междуосие - 4500, първа ос - 7500 кг., втора ос - 7500 кг., трета ос - 13000 кг., четвърта ос - 13000 кг., екологична категория - EVRO 5, с ресорно окачване, собственост на „Роял Спидтранс“ ЕООД. Превозното средство било спряно за проверка от свидетелите М. А. и Л. М. - инспектори в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура. В хода на проверката било направено измерване с ролетка № 1305/18 и преносима електронна везна тип „DFW-RR“ с идентификационен № 118829 (призната за одобрен тип средство за измерване и преминала периодична проверка на 12.06.2023г.). Измерено било натоварване на първа ос - 7430 кг., на втора ос - 8220 кг., на трета ос - 12910 кг. и на четвърта ос - 12565 кг. Установено било сумарно натоварване на двойната задвижваща ос на превозното средство в размер на 25475 кг. (25.475 тона). Измерени били 1,38 метра разстояние между осите. Камионът бил натоварен със земна маса. Проверяващите приели, че има превишение на максимално допустимото натоварване съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква „в“ от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ на двойната задвижваща ос на ППС, както и че водачът К. управлява превозното средство като извършва превоз на товари /земя/ без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (Разрешително) съгласно изискванията на чл.8, ал.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ.

Въз основа на тези факти, коментирайки подробно съдържанието на АУАН и наказателното постановление съдът е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в несъответствие между правната квалификация и словесното описание на нарушението и неправилна правна квалификация и непосочване на съставомерно изпълнително деяние. Отделно е обосновал, че твърдяното нарушение не е доказано.

Решението е постановено е при напълно изяснена фактическа обстановка и при липса

на съществени процесуални нарушения, но не е съобразено с материалния закон. Съставът на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на К. не се съдържа в чл. 26, ал. 2, т.1, т. „а“, предложение второ на Закона за пътищата, както е интерпретирал СРС. Тази норма определя правила за движение на пътя. Съставът на нарушението и конкретно изпълнителното деяние се съдържат в нормата на чл. 53, ал.1, т.2, предложение второ от ЗП. Субекти на нарушението са физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени конкретно посочени в чл.53, ал.1 дейности. Изпълнителното деяние, за което е ангажирана отговорността на К. е нарушение на разпоредбите на чл. чл. 26, ал. 2, т.1, т. „а“ в качеството му на водач на конкретното ППС. Това изпълнително деяние се осъществява чрез управление на ППС. Няма каквото и да било противоречие между словесното описание на нарушението и дадената правна квалификация. Конкретно е посочено, че К. управлява тежко ППС – тъй като е с натоварване на оста над максимално допустимото, без има разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. На следващо място нормата на чл. 8, ал.1 от Наредба № 11 регламентира условията за движение на всички извънгабаритни ППС - извънгабаритните ППС по чл. 2 (тези, които са с размери над допустимите) и тежките ППС по чл. 3 (с допустима максимална маса, по-голяма от стойностите по чл.6 и с натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл 7. Основание за този извод е нормата на § 1 от ДР, с която е дадена легална дефиниция на "извънгабаритни ППС" по смисъла на Наредба № 11. Посочено е, че по смисъла на тази Наредба "извънгабаритни ППС" се наричат извънгабаритните ППС по чл. 2 и/или тежките ППС по чл. 3.

На следващо място отрицателният факт, че за движението на извънгабаритното ППС не е имало надлежно разрешение, е доказан по делото. Това е установено от контролните органи при проверката. Доводите на СРС в тази връзка са несъстоятелни предвид коментираното по-горе по отношение на значението на чл.8, ал.1 от Наредбата – от една страна, и с оглед събраните по делото гласни доказателствени средства, интерпретирани формалистично и в резултат – превратно от СРС.

По изложените съображения съдът приема, че решението на районния съд е

неправилно и следва да бъде отменено, на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН. При осъществяване на правомощията си по чл. 222, ал.1 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият съдебен състав съобрази следното: От формална страна наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в изпълнение на функциите му и в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказателното постановление съответства на материалния закон, по изложените по-горе съображения. Наложено е наказание в законоустановения размер. При липса на смекчаващите отговорността обстоятелства и при лек превес на отегчаващи такива – нивото на установеното превишение, правилно наказанието е определено в размер около средния.

Разноски по делото не са претендирани и те следва да останат в тежест на страните така, както са направени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН,
Административен съд – София-град,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 225 от 04.01.2019г. на Поповския районен съд, постановено по НАХД № 269/2018г., като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление Наказателно постановление (НП) № 8336/11.09.2023 г., издадено от Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа”, дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол”, Агенция “Пътна инфраструктура”, с което за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП), вр. чл. 7, ал. 1, т.5, буква „в“, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл.53, ал.1, т. 2, предл. 2 от Закона за пътищата на А. Й. К. е наложена „глоба” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

